

se psím hovnem
na podrážce

zdeněk hleďač
básně 2016 - 2017

se psím hovnem na podrážce

zdeněk hledač
básně 2016 - 2017

básně 2016

nedohoda

časně k ránu vplížila se
(takových už znal jsem dost)
do pokoje v celé kráse
moje nová budoucnost

zdála se mi vyděšená -
snad, že nespím v pyžamu
(přece jen jsme muž a žena...)
řekl jsem, že nevstanu,

stejně nám to nevychází,
nám i stíny nestíní...
pro mě za mě ať si srazí
vaz... či židle v kuchyni

držím si od těla

držím si od těla své ruce nenechavé -
jen matně vzpomínám, že tíhly k pohlaví...
od přírody levý jsem dával přednost pravé,
té, co mě teď po nocích tluče do hlavy

špatně se usíná, když nevíš, jestli vstaneš -
ještě tak zaspát, až mě sejmou docela...
lexaurin s fernetem... tak dobrou, můry! - a než
nastavím ksicht, držím si ruce od těla...

mám špatnou paměť na rysy

mám špatnou paměť na rysy
těch vašich divných ksichtů,
však s tímhle, možná... snad... kdysi
jsme jedli stejnou šlichtu,

ta držka vyšlá z výčepu
nese punc nedůvěry,
když civím na ni do střepu
a ptám se: ty jsi který?

svinovské mosty

svinovské mosty... tolik směrů,
těch možností! tak adié
mrazivý vítr od severu
vrývá mi nehtem do šíje

GPS další křižovatky
pode mnou nitky kolejí...
tak jednosměrnou! v rámci zkratky -
o deset metrů hlouběji...

já za nic

můj sen měl sen - se seňoritou...
však to, co zvoní u dveří
je krutá srážka s realitou...
teď zamknul nás, a nevěří,

že co se krásné zdálo v hlavě
po probuzení neplatí,
a vzhlíží ke mně vyčítavě -
snad někam... směrem do gatí?

fakt vůbec nevím, co tam hledá -
já do snů svým snům nekecám...
(a jen si říkám: tomu běda,
čí sen zná svého člověka...)

literární komise

že prý mi nerozumí –
ač umím zdárně česky,
že prý mě nechápe –
ač mám dva roky vejšky

lehce mě přehlíží -
ač měřím k dvěma metrům,
že prý jsem mimo -
mimo svět, a metrum...

ještě se umím smát

ještě se umím smát
svým vlastním blbým kiksům:
v hubě mám automat
- zubů tři řady snad –
vhodné tak do komiksu...

ještě si dojetím
dokážu třepat bradu:
pláču, a to je tím,
že můj smích neletí
už ani pro parádu...

co mi chybí v CV

přepral jsem sám sebe – měl jsem slabou chvíli,
a tak jsem se zdatně skolil z pravoboku
jednou přesnou ranou přímo do zátylku
po které jsem chrabře zvolal: do útoku!

příště si dám bacha na sebe – tu krysou,
co je sobě Kainem, ač si bratrem není...
a teď nevím - uvést do životopisu
chlap, který se přežil? - nic moc ke chlubení...

v plné palbě

dnes už mi nehažte reklamu do schránky,
už mám dost všeho a sekeru u banky,
byt plný pičovin na čtyři životy,
k půlnoci opustím první z nich... pro boty

z papíru (ve slevě!) sjedu si tramvají,
ještě se s odporem rozhlídnu po kraji -
drahýs' byl, živote! - sere mě (nejen to),
že jsi mi neslevil jediné procento...

návraty

když vracím se domů ke své ženě
jak kořist sebe v kvádru smýkám,
a svět se tváří vyděšeně...
být čelem ke zdi, zády nikam...

a ona něžně přivítá mě:
kde jsi byl? - páni, ta mě sjezdí! -
rozseká, slepí, podá rámě...
být zády nikam, čelem ke zdi...

když (potom) ve své hladomorně
lepkavé louže po mě smýčí
mám strach, že Svět je zpátky v normě:
piča je vše, a vše je v piči...

do ráje se mnou!

ještě že aspoň ty jsi napůl světice -
máma mi říkala, ať si tě hýčkám...
až se ti vypařím, můj otisk na klíce
sejmi a uschovej... vždyť přece víš, kam...

ukrytý pod sukní (trouby už hlaholí)
v otisku papilár na horkém stehně
sotva mě zahlídnou zrcátkem na holi...
vetřený do tebe (zvenčí, i zevně)

vetřu se za bránu slíbených zážitků -
tvůj malý kontraband na cestě k spáse
vejdeš, a zašeptáš: jsme tady, dobytku...
sama, až zabolí... i se mnou, zdá se...

zmýlená

o díru vedle! – nadávám si...
ač zkušený, tak se mi stává
že (ve tmě) mířím blbě kamsi
k té, co se tváří, že je pravá,

tři možnosti... já neomylně
opět jsem mimo... ztrácím hlavu
(ach pardon, že to zní tak vlně)
nacpanou drsně do rukávu...

daruji byt

daruji byt – a všechno co v něm
leží... jo, včetně gauče...
kuchyňská linka, krb (i s ohněm),
noviny, deka, papuče,

fakt vůbec žádné zádrhele,
nijaká věčná břemena...
(jen jedno věčné – chlap jak tele,
který se těší tebe na)

mimořádná

mám všechny běžné úchylky -
ach, je nás, myslím, spousta...
tak třeba – stáhnu trenýrky
a ukazuji chrousta

na koupališti v Podolí...
však za tuhle se stydím:
jsem jeden z mála v okolí
kdo má rád jiné lidi...